

המערכת

אבל אנחנו תומכים רק ב"ממשלת הימין הצרה" במובן הרחב של המילה – יד מלאה פתוחה גדושה ורחבה, המקרבת ועוזרת, תומכת ומסייעת. והכל עניין של כח רצון. אם רוצים לקבל באמת את מצות ואהבת לרעך כמוך, צריך לרצות. ו"לא יכול", כמו שאומרים בצבא, הוא בן-דוד של "לא רוצה"...

נצחון הימין

השמאל הכהה הפכה לכך-כך מאומנת, שהיא מחוללת להטוטי סוף אפילו יותר מהימין; אותה ימין הנמצאת עמוק בכיס שהורחב לרגל המצב. והכיס ריק אין בו מים – אבל ניחושים על הקרבים יש בו. כלומר: מדובר אמנם בכיס-אוויר והיד מרחפת עדיין בחלל ריק, אבל תולים בו תקוות גדולות, כגודל ההסכמים הקואליציוניים. כדאי באמת שיקחו שם הרבה אוויר לנשימה, כי דווקא המועמד שלהם הולך להחזיר להם באותה מטבע חביבה עליהם של "אחדות" כביכול, אחדות שתמלא שחוק פיהו ולשונו קינה.

אבל אנחנו תומכים רק ב"ממשלת הימין הצרה" במובן הרחב של המילה – יד מלאה פתוחה גדושה ורחבה, המקרבת ועוזרת, תומכת ומסייעת. והיא מצביעה – על הפה לסימן שתיקה, באם חלילה מנסה מישהו להרעיל את האווירה ולהתנפל כדב שכול על כל אהרן רודף שלום אך בורח מן ה"שלום הבטוח".

וגם יו"ד-י"א שבט דמיניי אזלינן, בו למדנו את מאמרי באתי-לגני תשכ"א, מלמדנו את הגישה הנכונה איש לרעהו בכל עת ובכל מצב. הוא מביא שם את שלושת הפירושים בתואר "צבאות ה'" בו נקראו בני ישראל – מלשון צבא וחיל; מלשון זמן קצוב "צבא לאנוש עלי ארץ"; ומלשון "צביון". בכל המאמרים מפורשת המילה צביון – יופי והתכללות. אך במאמר של תשכ"א מוסיף, במילה אחת, כמעט בלתי מורגשת, שצביון הוא גם מלשון – רצון (ומכיוון שהמוציאים-לאור לא הבחינו בעניין זה לצינו כראוי – ראה תורה-שלימה בראשית על הפסוק "וכל צבאם", ושם נתבאר).

ומסביר הרבי מלך המשיח (במאמר השני של תשכ"א, סוף סעיף א'): "שזהו ענין צבא מלשון צביון ורצון ויופי (שענין היופי הוא כשיש התכללות דווקא). ולכן אומרים קודם התפילה (שהיא ההתחלה לכל עניני תורה ומצוות דכל היום) הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך, שזהו ענין ההתכללות (פירוש הב' בצבא), שכולל את עצמו עם הציבור". עד כאן לשונו.

בקיצור, הכל עניין של כח רצון. אם רוצים לקבל באמת את מצות ואהבת לרעך כמוך, צריך לרצות. ו"לא יכול", כמו שאומרים בצבא (והרי גם זה פירוש של "צבאות"), הוא בן-דוד של "לא רוצה".

תנו לימין לנצח.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

בח' שבט, מספר ימים לפני יום הבוחר בדוד ועבדו ובישראל עמו, התייחס הרבי מלך המשיח שליט"א בשיחתו להכנות שצריכים להיות ליום זה. הכנות שיבטיחו את נצחון הימין.

הרבי דיבר בעיקר על הכנות המכוונות לאלה שאינם בעלי זכות בחירה רשמית (אולם רב כוחם לעמוד בצמתים, לחלק סטיקרים ולצעוק סיסמאות בחירות). אלה הם הקטנים, שבניגוד לגדולים, ברי-הדעת, המסוגלים להתכונן בשעת מעשה ולהחליט ממש ברגע האחרון – הרי הקטנים, זקוקים להסברים רבים "מה יום מיומיים", וגם אחר כך "לוקח משך זמן והם זקוקים להסברים נוספים עד שהדבר מונח בשכלם". הכנות כאלה, אמר הרבי, אפשר לעשות אפילו בשבת משום "מפקחין על צרכי ציבור".

עם זאת הדגיש הרבי, שפנייתו בנושא זה אינה מכוונת רק לאלה הנמצאים לפני גיל מצוות, אלא גם למבוגרים יותר, אלא שיש להם "את המעלה שהינם מלאים מרץ וכו', ואינם מבינים "דריידלאך" (הסברים "סיבוביים"), ולכן – אינם מקבלים כל פשרות". כלומר, יש לנו עסק גם עם בעלי זכות הצבעה חסרי-פשרות.

ותכליס, כיצד הנחה הרבי לערוך הכנות שיבטיחו את נצחון הימין – הרי הדברים כתובים על ספר, בלקוטי-שיחות חלק כ"א ע' 300, משיחת ח' שבט היתש"מ:

ובשעה שמכנסים ילדים ביחד צריך לדבר עמם באופן אותן חסידות דורשת, דבר המיוסד על מאמר חז"ל אשר צריכה להיות "ימין מקרבת", שהקירוב יהיה בימין, הרבה ובתוקף, ובאם זקוקים גם להנהגה של "דוחה" – צריכה להיות הדחיה ב"שמאל", עם "יד כהה".

ואפילו באם יפריז הוא על המידה של "ימין מקרבת" מה בכך?! הוא הפריז על המידה בענין של "ואהבת לרעך כמוך"!

מה-שאיין-כן באם, ח"ו, יפריז במידה של "שמאל דוחה" – הרי זה היפך מהענין של "ואהבת לרעך כמוך", שהוא "כלל גדול בתורה".

כן כן רבותי. לפעמים צריכים להגזים. לא צריך אמנם להגזים, אבל בכל כלל יש יוצא מן הכלל. והיוצא מן הכלל הוא ה"כלל גדול" של "ואהבת לרעך כמוך". אותו כלל שבתקופת בחירות מוסתר מאחורי הררים של ניירת וכזבי תעמולה.

יש כאלו שעוד לפני ששכחו את ירושלים, כבר שכחו את ימינם המקרבת, ובשמאל הדוחה מניפים חרב וחנית על כל מי שלא אוהז מהפתק שלהם. יש לציין, שאחרי שלוש מערכות בחירות, אפילו